

bij haar zuster door 't sleutelgat geloerd... en Marie is er ook een die graag alles weet!... eerst 't sleutelgat dicht!... (*gaat naar de deur; luistert en roept*) Miesje!!....

MARIE (*buiten.*)

Watte!?

LOUISE.

(*Spottend lachend.*) Snoep niet te veel!... (*ter zijde.*) Ze stond er nog!... mis, poes!... 't gaatje maak ik dicht (*stopt er een flinke prop in*).... (*luistert*).... ze gaat heen!... Ziezoo!... wat ga ik nu

de hand stopt!... (*neemt een boek van de tafel zonder er naar te zien*).... wat kunnen die oudere menschen toch prozaisch zijn...! iemand die verdiept is in heerlijke verzen een recept voor hutsplot voor te houden...! wij arme meisjes worden zoo weinig begrepen!... Men weet niet half hoeveel poëzie ons bezielt!... (*smachtend.*) Poëzie!... en vooral Fransche poëzie...! (*opent in gedachte het boek, ziet er in en werpt 't weg met een gebaar van schrik*) een kookboek!!!.. Foei, is dat schrikken! (*neemt een ander bladert er in.*) Juist.... dit is het!... zulke verheven poëzie!... (*heeft een blad voor zich en leest,*

« hoe hemelsch! dat.... amour.... »

doen...? (*ziet den gemakkelijken stoel.*) Ik strek mij eens makkelijk uit!... (*zet zich*)... Zoo makkelijk mogelijk!... dat 's heerlijk!... en 't plezierigste is, dat niemand zeggen kan (*napratena*) „„Louise zit recht””! (*ernstig*).... dat akelige verbieden als je bijna zelf een huishouden kondt hebben...! (*zich behagelijk lui in den stoel vlijend*) hoe zalig!... zoo vrij!... en nu kan ik gedichten lezen, zonder dat mama mij een kookboek in

gemakkelijk geleund, op smachtenden toon.)

« Amour! puissant lévier qui règne sur le monde,
« Tu es pourtant si bon, si beau, si doux;
« Tu te mire dans les yeux, comme le ciel dans
[l'onde,
« Le coeur des humains n'est pour toi qu'un
[joujou!
« Amour! tu vieus des Cieux! ta naissance est
[divine!
« Même les dieux sont marqués de ton sceau;
« De la femme amoureuse tu fais une héroïne,
« Du plus furieux bandit tu fais un agneau.